

Nr 33.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med underställande av beslut om viss tilläggstull; given Stockholms slott den 3 januari 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, underställa riksdagen det beslut av Kungl. Maj:t, om vars hänskjutande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Fritjof Ekman.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VANNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Ekman, anmäler efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet fråga om hänskjutande till riksdagen av beslut om införande av viss tilläggstull samt anför följande.

Med bifall till Kungl. Maj:ts proposition den 17 mars 1933 (nr 218) antog riksdagen, enligt dess skrivelse den 20 mars 1933 (nr 100), förslag till vissa tillägg till gällande tulltaxa. I överensstämmelse härmed utfärdade Kungl. Maj:t den 21 mars 1933 förordning med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa (svensk författningssamling nr 88), varigenom vissa tilläggstullar åsattes ett antal varuslag att utgå utöver den tull, som stadgas i tulltaxan.

Genom sagda förordning blevo bland annat till tulltaxenummer 605 och 606 hänförliga kläder och andra sömnadsarbeten pålagda en tilläggstull av 150 procent av tullen å den spånadsvara, av vilken artiklarna framstälts, varemot kläder och sömnadsarbeten hänförliga till tulltaxenummer 607 icke belades med tilläggstull.

Anmärkas må, att nämnda tre tulltaxenummer 605, 606 och 607 omfatta i huvudsak damkonfektionsartiklar av yllevävnad, därav nummer 605 och 606 avse sådana artiklar, som äro försedda med broderier eller spetsar, antingen silke däri ingår eller ej, eller eljest till någon del bestå av vara, i vilken silke ingår, samt nummer 607 inbegriper annan damkonfektion av ylle.

I skrivelse den 25 juli 1933 hemställde aktiebolaget J. A. Wettergren & Co. med flera svenska firmor inom konfektionsindustrien, att åtgärd måtte vidtagas i syfte att den sålunda införda tilläggstullen av 150 procent av vävnadstullen, avseende kläder och sömnadsarbeten hänförliga till tulltaxenummer 605 och 606, måtte utsträckas att gälla även beträffande till tulltaxenummer 607 hänförliga kläder och sömnadsarbeten. Såsom motivering härför anfördes, att det förhållandet, att tullen å sidenfodrade kläder höjts med 150 procent av vävnadstullen, utan att motsvarande höjning vidtagits i avseende å tullen å ofodrade kläder, i praktiken föranlett ett kringgående av den för sidenfodrade kläder fastställda högre tullsatsen, i det att importen härav alltmera börjat ske på sådant sätt, att ifrågavarande artiklar — huvudsakligen damkappor — försändes ofodrade, under det att de därtill hörande sidenfodren infördes särskilt för sig.

Över framställningen hördes kommerskollegium och generaltullstyrelsen.

Kommerskollegium förordade, att åtgärder snarast möjligt måtte vidtagas i det av sökandena angivna syftet, samt anförde vidare:

Lika med sökandena ansåge kollegium, att detta borde ske genom införande av en tilläggstull jämväl för varor, hänförliga till tulltaxenummer 607. I överensstämmelse med vad som gällde i fråga om varor, hänförliga till tulltaxenummer 605 och 606, ansåge kollegium tilläggstullen ifråga böra bestämmas till 150 procent av tullen å den spånadsvara, av vilken artiklarna vore framställda.

Då åtgärden uteslutande avsåge att förhindra ett kringgående av statsmakternas beslut i fråga om hithörande varors tullbeskattning, finge kollegium föreslå, att förordnande om författningsändring av Kungl. Maj:t måtte utfärdas med stöd av förordningen den 17 juni 1932 (nr 245) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Generaltullstyrelsen anförde till en början följande:

De vävnader, av vilka här ifrågavarande artiklar framställdes, vore i de flesta fall hänförliga till tulltaxenummer 485 med en tull av 2 kronor 25 öre för kilogram. Tullbeloppet för berörda artiklar, inklusive tilläggstull, komme följaktligen i regel, om de vore hänförliga till tulltaxenummer 605 och 606, att uppgå till 10 kronor 91 öre respektive 8 kro-

nor 89 öre för kilogram samt, om de vore hänförliga till tulltaxenummer 607, till 3 kronor 94 öre för kilogram. Generaltullstyrelsen vitsordade, att en stor del av den damkonfektion, som vore avsedd att försäljas med sidenfoder, infördes i ofodrat skick. I följd härav komme de ofodrade persedlarna — vilka i fullständigt skick skulle hava hänförts till tulltaxenummer 605 med en tull av 10 kronor 91 öre för kilogram — att, såvitt de icke vore försedda med broderier eller spetsar, draga en tull av endast 3 kronor 94 öre för kilogram. För fodret, som oftast bestode av halvsiden, uppginge tullsatsen, då fodret vore hopsytt, till 13 kronor och, då det endast vore tillklippt, till 11 kronor för kilogram. Med hänsyn till fodrets ringa vikt i förhållande till övertygets bleve införseln av damkonfektion på här ifrågavarande sätt — särskilt om artiklarna icke vore försedda med sådan utsmyckning, att de, utan sidenfoder, fölle under tulltaxenummer 606 — förenad med avsevärd ekonomisk fördel.

Med avseende å den ifrågasatta tullförhöjningens omfattning erinrade generaltullstyrelsen, att tullen för damregnkappor, hänförliga till tulltaxenummer 607 (stat. nr 1170), vore bunden vid nuvarande belopp genom handelsavtalet med Storbritannien och Norra Irland den 15 maj 1933, i följd varav dylika kappor finge undantagas vid en eventuell höjning av tullen. Något vägande skäl att göra undantag för någon annan under stat. nr 1170 fallande artikel ansåge styrelsen icke föreligga. Ur tullteknisk synpunkt framstode det tvärtom såsom önskvärt, att rubriken ifråga uppdelades endast i den utsträckning, som förhållandena oundgängligen krävde.

Generaltullstyrelsen tillstyrkte sålunda åtgärder för en minskning av marginalen mellan tullen vid, å ena sidan, tulltaxenummer 605 och, å andra sidan, tulltaxenummer 607 genom införande jämväl vid sistnämnda nummer av tilläggstull, motsvarande 150 procent av tullen å den spånadsvara, av vilken artiklarna framstälts, varvid dock av skäl, som förut anförts, damregnkappor syntes böra undantagas från den nya tilläggstullens tillämpning.

Vid frågans anmälan för Kungl. Maj:t den 10 november 1933 anförde jag bland annat följande:

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna ansåge jag åtgärder påkallade för att förhindra kringgående av statsmakternas beslut i fråga om tullbeskattningen av kläder och andra sömnadsarbeten. I sådant syfte tillstyrkte jag i enlighet med generaltullstyrelsens förslag införande av en tilläggstull för varor, hänförliga till tulltaxenummer 607, med undantag av damregnkappor, motsvarande 150 procent av tullen å den spånadsvara, av vilken ifrågavarande varor framstälts.

På sätt kommerskollegium gjort gällande syntes erforderliga författningsbestämmelser kunna utfärdas med stöd av förordningen den 17 juni 1932 (nr 245) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Bestämmelsen om tilläggstullen syntes böra träda i kraft snarast möjligt, förslagsvis den 13 november 1933.

Efter hemställan i enlighet härmed utfärdade Kungl. Maj:t, med stöd av förenämnda förordning angående rätt för Konungen att åsätta sär-

skild tullavgift, den 10 november 1933 kungörelse med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa (svensk författningssamling nr 611). Genom denna kungörelse, som trädde i kraft den 13 november 1933, förordnades, att för kläder och andra sömnadsarbeten, hänförliga till tulltaxenummer 607, med undantag av damregnkappor, skulle utöver enligt tulltaxan stadgad tull utgå tilläggstull av 150 procent av tullen å den spånadsvara, av vilken artiklarna framstälts.

Erinras må, att enligt nyssnämnda förordning beslut om införande av särskild tullavgift skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande samt gälla, där riksdagen icke godkänner beslutet oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.

Under åberopande av vad sålunda förekommit hemställer jag, att Kungl. Maj:t, i enlighet med föreskrift i förordningen den 17 juni 1932 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, måtte underställa riksdagen den genom kungörelsen den 10 november 1933 med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa (nr 611) beslutade tilläggstullen å till tulltaxenummer 607 hörande varor med undantag av damregnkappor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

N. Tolstoy.
